

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 3459

Warszawa, 25 października 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Jurka.

(-) Tadeusz Cymański; (-) Ludwik Dorn; (-) Jacek Falfus; (-) Szymon Giżyński; (-) Przemysław Gosiewski; (-) Marek Jurek; (-) Elżbieta Kruk; (-) Marek Kuchciński; (-) Adam Lipiński; (-) Kazimierz Marcinkiewicz; (-) Barbara Marianowska; (-) Antoni Męzydło; (-) Maria Nowak; (-) Bolesław Piecha; (-) Jacek Sauk; (-) Wojciech Szarama; (-) Aleksander Szczygło; (-) Elżbieta Więclawska-Sauk; (-) Artur Zawisza.

USTAWA
z dnia .....
o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 56, poz. 517, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 874) w art. 48 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez:

- 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność,
- 2) publiczne zakłady opieki zdrowotnej, sanatoria, żłobki, publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty, państwowe i niepaństwowe szkoły wyższe, a także domy pomocy społecznej – w tym samym budynku, zespole budynków lub w samochodach będących w używaniu tych instytucji

– uiszcza się tylko jedną z opłat, o której mowa w ust. 3.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Artykuł 48 ust. 5 w swoim dotychczasowym brzmieniu przewiduje, iż jedną opłatę abonamentową niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych ponoszą m.in. publiczne jednostki organizacyjne systemu oświaty oraz państwowe szkoły wyższe. Zapis ten wyłącza niepubliczne szkoły i placówki oraz niepaństwowe szkoły wyższe, które w świetle obowiązujących przepisów są zobowiązane do uiszczania opłaty abonamentowej za każdy posiadany odbiornik radiofoniczny i telewizyjny. Takie zróżnicowanie jest nieuzasadnione. Zarówno szkolnictwo publiczne, jak i niepubliczne, w tym szkolnictwo wyższe, realizują te same zadania edukacyjne, do których prawidłowego wykonywania konieczne jest korzystanie z radia oraz telewizji. Konieczność opłacania abonamentu od każdego odbiornika powoduje, iż aspekt finansowy przeważa nad celami edukacyjnymi, które można osiągnąć korzystając z takich pomocy, jak radio i telewizor. Proponowana zmiana wpłynie na podejmowanie inwestycji w tym zakresie.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Przyjęcie projektu ustawy będzie rodziło skutki finansowe dla budżetu państwa w postaci zmniejszenia wielkości wpływów z opłat abonamentowych, jednakże skutki te są trudne do oszacowania, gdyż brak jest szczegółowych danych w tym zakresie. Szacuje się, iż skutki te będą jednak niewielkie, biorąc pod uwagę liczbę szkół i placówek niepublicznych oraz uczelni niepaństwowych.

Warszawa, 9 listopada 2004 roku

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o
radiofonii i telewizji z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 z późn. zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ma na celu zmianę treści art. 48 ust. 5 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r., Nr 101, poz. 1114 ze zm., dalej: u.r.t.v.). Przepis ten wskazuje kategorie podmiotów, mających obowiązek uiszczania jednej opłaty abonamentowej bez względu na liczbę używanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych. Projekt zmierza od rozszerzenia tej listy o 1) niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty oraz o 2) niepaństwowe szkoły wyższe.

Projekt nie przewiduje wprowadzenia zmian do innych ustaw. W myśl art. 2 projektu, ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Zgodnie z treścią Protokołu w sprawie systemu publicznego nadawania w Państwach Członkowskich, który został załączony do Traktatu z Amsterdamu (Dz. U. z 2004 r., Załącznik nr 2 do nru 90, poz. 864), postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską nie naruszają kompetencji Państw Członkowskich w zakresie zapewnienia finansowania publicznego nadawania w zakresie, w jakim takie finansowanie przyznaje się organizacjom nadawczym w celu wypełniania misji służby publicznej, która została powierzona, określona i zorganizowana przez każde Państwo Członkowskie, oraz w zakresie, w jakim takie finansowanie nie wpływa na warunki handlowe i konkurencję we Wspólnocie w zakresie, w jakim byłoby to sprzeczne ze wspólnym interesem, przy uwzględnieniu konieczności realizacji mandatu tej służby publicznej.

3. Traktat podpisany w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 roku dotyczący przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r., Nr 90, poz. 864, dalej: Traktat Akcesyjny)

Żadne z postanowień Traktatu Akcesyjnego nie odnosi się do materii projektu.

4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego.

Prawo wspólnotowe nie reguluje zagadnień, o których jest mowa w projekcie.

5. Konkluzje

Opiniowany projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskrytory bazy Rex: opłata abonamentowa, Unia Europejska, poselski projekt ustawy, radiofonia, telewizja

Warszawa, 9 listopada 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o
radiofonii i telewizji jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej

Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji zmierza do rozszerzenia listy kategorii podmiotów, które mają obowiązek uiszczania jednej opłaty abonamentowej bez względu na liczbę używanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych. Wnioskodawcy proponują rozszerzenie listy o 1) niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty oraz o 2) niepaństwowe szkoły wyższe.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, projekt ustawy, radiofonia, telewizja

**Biuro Krajowej Rady
Radiofonii i Telewizji**

Departament Prawny
Skwer Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa
tel. (22) 597 31 08 fax 597 31 13

Warszawa, dn. 10 listopada 2004 r.

Opinia prawna do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji przedstawionego przez grupę posłów Na Sejm RP – Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość” reprezentowanych przez Pana posła Marka Jurka

I. TREŚĆ ORZECZENIA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

Trybunał w wyroku z dnia 9 września 2004 r. orzekł w sposób mieszany, uznając zaskarżone przez Rzecznika Praw Obywatelskich przepisy ustawy o radiofonii i telewizji w części za zgodne z konstytucją, a w części za niezgodne z konstytucją. Zakwestionowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich przepisy art. 6 ust. 2 pkt 6) oraz art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji zostały uznane za niezgodne z art. 217 Konstytucji oraz art. 92 ust.1 Konstytucji lecz za zgodne z art. 213 Konstytucji.

Jest to konsekwencją uznania przez TK, iż opłata abonamentowa jest daniną publiczną, która jak każda danina, winna być wyczerpująca określona w akcie rangi ustawowej, z uwagi na zasadę ochrony interesów fiskalnych obywateli, przy jednoczesnym zachowaniu wymogów z art. 217 Konstytucji. TK orzekł, że elementy konstytucyjne daniny publicznej nie mogą być określone w akcie wykonawczym do ustawy – rozporządzeniu KRRiT. Jednocześnie TK orzekł, iż zakwestionowane przepisy są jednak zgodne z art. 213 Konstytucji co oznacza, iż opłata abonamentowa została uznana jako fundament finansowy ustroju radiofonii i telewizji, podlegający kompetencji KRRiT, która na podstawie art. 213 ust. 1 Konstytucji ma prawo wydawać w zakresie opłaty abonamentowej rozporządzenia, określające wysokość stawki, sposób poboru, kontroli wydatkowania itp.

Najistotniejszą kwestią, która przesądził TK w orzeczeniu, to stwierdzenie, że opłata abonamentowa jest świadczeniem publicznym, będącym daniną publiczną o charakterze powszechnym, bezzwrotnym, pozabudżetowym i celowym, inną niż podatek.

Istotne jest, iż w ten sposób podkreślono, iż opłata abonamentowa jest niezależna od budżetu państwa i nie podlega corocznej dyskusji w ramach polityki budżetowej państwa, a jest trwale ustalona w ustawie o radiofonii i telewizji jako fundament finansowy publicznej radiofonii i telewizji i realizowanej przez nią misji publicznej.

Podkreślenie w orzeczeniu TK, iż opłata abonamentowa jest świadczeniem celowym, wskazuje na powiązanie jej z misją publiczną realizowaną przez nadawców publicznych, która została uznana jako wartość kulturotwórcza społeczeństwa oraz warunek niezależności przekazu medialnego od centrum władzy, co stanowi fundament demokratycznego państwa. W ten sposób TK związał wyraźnie opłatę abonamentową z celem misji, a nie jedynie zapewnienia źródła finansowego utrzymania jednostek publicznej radiofonii i telewizji.

W orzeczeniu TK powołał się na dorobek UE i dokumenty Komisji Europejskiej, podkreślające fundamentalną rolę opłaty abonamentowej, jako gwaranta niezależności mediów.

Z orzeczenia wynika, iż KRRiT jest organem wyłączenie uprawnionym w zakresie radiofonii i telewizji, upoważnionym nadto do roli normodawcy na podstawie art. 213 Konstytucji. Oznacza to, iż przesądzono, że KRRiT nie jest organem wyłącznie kontrolnym, jak zarzucał Rzecznik Praw Obywatelskich, ale stanowiącym prawo o randze podstawowej zgodne z kompetencjami wyznaczonymi wprost w art. 213 w Konstytucji lub na podstawie wyraźnych delegacji ustawowych z art. 92 Konstytucji.

II. STAN PRAWNY PO ORZECZENIU

Dotychczasowy system abonamentowy obowiązuje do dnia 30 września 2005 r. Jest to wyznaczony w wyroku termin odroczonej utraty mocy obowiązującej przepisów uznanych za niekonstytucyjne. Opłaty pobierane na podstawie przepisów dotychczasowych nie podlegają zwrotowi co oznacza, że organ ma prawo pobierać opłaty abonamentowe do dnia 30 września 2005 r. a użytkownikom odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych nie przysługuje roszczenie o zwrot dokonanych opłat.

W razie nie uchwalenia przez parlament ustawy do dnia 30 września 2005 r. system finansowania mediów publicznych wygasa, co oznacza, że byt radia i telewizji publicznej jest poważnie zagrożony.

III. ANALIZA PROJEKTU

Przedstawiony przez grupę posłów Na Sejm RP Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość” projekt wprowadza zmiany w ustawodawstwie po orzeczeniu TK w formie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

Analiza projektu wykazała, iż projektodawca ograniczył się jedynie do zmiany art. 48 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji. Proponowana zmiana polega na rozszerzeniu kategorii podmiotów uprawnionych do uiszczania jednej opłaty abonamentowej za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych niezależnie od liczby odbiorników używanych w tym samym budynku, zespole budynków lub samochodach będących w używaniu tych instytucji o niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty oraz niepaństwowe szkoły wyższe.

Przedmiotowy projekt utrzymuje wadliwą delegację dla KRRiT do określania wysokości opłat abonamentowych w drodze rozporządzenia KRRiT, co na podstawie orzeczenia TK jest niezgodne z art. 217, natomiast zgodne jest z art. 213 Konstytucji. Ponadto niezgodność zachodzi również w stosunku do ustanowionego w art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie opłat abonamentowych, umorzeń, rozkładania na raty, stosowania zniżek i zwolnień od opłat abonamentowych. Zgodnie z orzeczeniem TK upoważnienie to nie spełnia wymogu szczegółowości wynikającego z art. 92 ust. 1 Konstytucji, ponieważ nie zawiera wytycznych dotyczących treści aktu wykonawczego, ponadto wytycznych tych nie można zrekonstruować na podstawie innych przepisów ustawy o radiofonii i telewizji. W szczególności gdy chodzi o daninę publiczną rozporządzenie może być wydane wyłącznie na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego, w granicach tego upoważnienia i w celu wykonania ustawy.

IV. PROPONOWANE STANOWISKO KRRiT

Wynikające z orzeczenia TK konieczne zmiany ustawy o radiofonii i telewizji winny zostać wprowadzone w trybie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji. Zgodnie z dyspozycją orzeczenia TK elementy daniny publicznej winny być określone w ustawie, jednakże KRRiT ma prawo do określania szczegółowego stawek np. w ramach systemu maksymalnych i minimalnych stawek ustawowych.

Zgodnie z wytycznymi TK warto przededefiniować podstawę poboru abonamentu z „używania odbiorników” na „własność” czy „posiadanie odbiornika”.

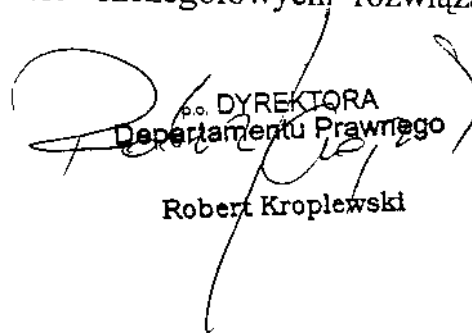
Należy też wyraźniej związać opłatę abonamentową z celem misyjnym realizowanym przez publiczną radiofonię i telewizję.

Utrzymania wymaga instytucja wyodrębnionego rachunku na którym gromadzone są środki pochodzące z abonamentu, a to z uwagi na ryzyko uznania go za fundusz publiczny, podlegający ustawie o finansach publicznych, co w aktualnym stanie prawnym nie zachodzi. Jest to kolejny element niezależności opłaty abonamentowej od budżetu.

Warto wprowadzić zapisy lub delegację dla KRRiT dotyczącą kontroli wydatkowania abonamentu przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji w zakresie przeznaczania ich na realizację misji

Konieczne jest wprowadzenie możliwości egzekucji opłaty abonamentowej w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji.

Proponowane stanowisko KRRiT w zakresie szczegółowych rozwiązań zawiera załączona tabela.

p.o. DYREKTORA
Departamentu Prawnego
Robert Kroplewski

Stan przed orzeczeniem TK

ELEMENTY NORMATYWNE	TREŚĆ USTAWY	PODSTAWA PRAWNA	WYROK TK	ZGODNOŚĆ Z KONSTYTUCJĄ	UWAGI
źródło obowiązku opl. abonamentowej	ustawa o rtv	art.48 ust. 1 ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodne z art.217 K	tw. istniejąca pomoc publiczna, stosowanie do Traktatu UE, nie wymaga notyfikacji
podstawa obowiązku opl. abonamentowej	"za używanie odbiorników rtv"	art.48 ust. 1 ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodne z art. 217 K	
wyobekowość opł. abonamentowej	KRRIT, określa w rozporządzeniu, delegacja ustawowa	art.50 ust.2, pkt.6) i 48 ust.3 ustawy o rtv	przedmiot rozstrzygnięcia	niezgodne z 217 K, a zgodne z 213 K	
przeznaczenie opł. abonamentowej, cel	"misja publiczna", realizowana przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji	art.21 w zw. z art.50 ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodne z art. 213 K	
podział wpływów	KRRIT, w uchwale, brak delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia.	art.50 ust.1 i 2 ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodne z 213 K	
kontrola wydawców	KRRIT, kontrola sprawozdawcza	art.50 ust.1 w zw. z 31a i 31b ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodne z 213 K	
sposób gromadzenia wpływów, powierzony zarząd	KRRIT, "wyodrębniony rachunek"	art.49 ust. 1 i 5 w zw. z 50 ust. 1 i art. 21 ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodne z 213 K	
ujm. umorzenia, rozłożenia na raty, odroczenia	KRRIT, określa w rozporządzeniu, delegacja ustawowa	art.48 ust.3 ustawy o rtv	przedmiot rozstrzygnięcia	niezgodne z 217 K, a zgodne z 213 K	
jednostka rejestracyjna odbiorników rtv	Poczta Polska, z delegacji ministra właściwego do spr. łączności (MI)	art.49 ust.6 ustawy o rtv	nie dotyczy		
podmiot pobierający	Poczta Polska, jednostka podległa MI	art.49 ust.1 ustawy o rtv	nie dotyczy		
sankcja niepłacenia	brak		nie dotyczy		
egzekucja opł. abonamentowej	nie uregulowana		nie dotyczy		

Projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą radiową, z dnia 12 kwietnia 2002 r. (t.j. Dz.U. z 2002 nr 47, poz. 4297) z późn. zmianami

Dz. Urz. M. Jurak

ELEMENTY NORMATYWNE	TREŚĆ USTAWY	PODSTAWA PRAWNA	STOSUNEK DO WYROKU TK	ZGODNOŚĆ Z KONSTYTUCJĄ	UMOWA
źródło obowiązku opł. abonamentowej	nowelizacja ustawy o rtv	art. 48 ust. 1 ustawy o rtv	bez zmian	zgodne z art. 217 K	(1) zachowana istniejąca (przed akcesyjną) pomoc publiczna (stary projekt normatywny), brak konieczności notyfikacji.
podstawa obowiązku opł. abonamentowej	"za używanie odbiorników rtv" (2) dodano ust 5 "niezależnie od liczby odbiorników (...) uiszcza się jedną opłatę"	art. 48 ust. 1 ustawy o rtv	bez zmian	zgodne z art. 217 K	wprowadzono równość podmiotów i zasady jednej opłaty niezależnie od ilości odbiorników
wysockość opł. abonamentowej	Krajowa Rada określa w rozporządzeniu (jak dotychczas) brak ustalenia zasad określania stawek w ustawie	48 ust. 3 ustawy o rtv	przedmiot rozstrzygnięcia / sprzeczne z orzeczeniem	niezgodne z 217, zgodne z 213	nadał utrzymano wadliwość delegacji dla KRRIIT
przeznaczenie opł. abonamentowej, cel	na rzecz misji publicznej, realizowanej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji	art. 21 w zw. z art. 50 ustawy o rtv	bez zmian	zgodne z 213 K	utrzymano celowy charakter daniny
podział wpływów	KRRIIT, w uchwale delegacja ustawowa	art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o rtv	nie dotyczył	zgodna z 213 K	utrzymano dotychczasowy system
kontrola wydatków	KRRIIT, kontrola sprawozdawcza	art. 50 ust. 1 w zw. z 31a i 31b ustawy o rtv	nie dotyczył	zgodne z 213 K	utrzymano dotychczasowy system
sposób gromadzenia wpływów, powierzony zarząd	KRRIIT, wyodrębniony rachunek	art. 49 ust. 1 i 5 w zw. z 50 ust. 1 i art. 21 ustawy o rtv	bez zmian	zgodne z 213 K	utrzymano dotychczasowy system
ulogi, umorzenia, rozłożenia na raty, odroczenia	pozostawiono delegację KRRIIT	art. 48	przedmiot rozstrzygnięcia / niewykonalno, pełnej dyspozycji	niezgodne z 217 K i zgodne z 213 K	utrzymano dotychczasowy system
jednostka rejestracyjna odbiorników rtv	Poczta Polska, z delegacji ministra właściwego do spr łączności (MI)	art. 48 ust. 6 ustawy o rtv	nie dotyczył		
podmiot pobierający	Poczta Polska, jednostka podległa MI	art. 49 ust. 1 ustawy o rtv	nie dotyczył		utrzymano dotychczasowy system
sankcja niepłacenia	brak		nie dotyczył		bez zmian systemowych
egzekucja opł. abonamentowej	brak		nie dotyczył		bez zmian systemowych
egzekucja opł. abonamentowej	brak		nie dotyczył		utrzymano dotychczasowy system

**Przebieganie Świadczenia
KRRiI**

ELEMENTY NORMATYWNE	TRESC USTAWY	PODSTAWA PRAWNA	STOSUNEK DO WYROKU TK	ZGODNOŚĆ Z KONSTYTUCJĄ	UWAGI
źródło obowiązkowej opłaty abonamentowej	nowelizacja ustawy o rtv	art.49 ust. 1 ustawy o rtv	bez zmian	zgodnie z art.217 K	istniejąca (przed akcyjną) pomoc publiczna (stary projekt normatywny), brak konieczności zmiany zmianie definicji obrotu
podstawa obowiązkowej opłaty abonamentowej	1. Od właścicieli odbiorników radiowych lub telewizyjnych pobiera się opłatę abonamentową na rzecz realizacji przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy, z zastrzeżeniem art. 50 ustawy. 2. Dotyczy ona także opłat pobiera się w przypadku odbiorników i lub tv znajdujących się w stanie umożliwiający najszybszy odbiór programu".	art.46 ust. 1 ustawy o rtv	przystosowanie do dyspozycji orzeczenia TK	zgodnie z art.217 K	można zmienić definicję obrotu techniczne lub zestaw tabel urzędów, którego głównym przeznaczeniem jest odbiór programu", czyli nie objęto komputerów i telefonów mobilnych
wywołanie opłaty abonamentowej	ustawa określa stawki minimalne i maksymalne, KRRiI określa szczegółową wysokość opłaty abonamentowej.	art.50 ust. 2, pkt 8 i 14 ustawy o rtv	przeanalizować rozstrzygnięcia	zgodnie z 217, zgodnie z 213	określenie stawki walutowej przez KRRiI (brak zmian)
przeznaczenie opłaty abonamentowej, cel	na rzecz misji publicznej realizowanej przez publiczne radio i telewizję	art.21 w zw. z art.50 ustawy o rtv	bez zmian,	zgodnie z 213 K	
podział wpływów	KRRiI, uchwała	art.50 ust 1 i 2 ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodnie z 213 K	
kontrola wydatków	KRRiI, kontrola sprawozdawcza, (postulat wzmożenia sposobu wyliczania wpływów)	art.50 ust. 1 w zw. z 31a i 31b ustawy o rtv	nie dotyczy	zgodnie z 213 K	wzrost narzędną kontrolną wydatków wpływów przez radio i telewizję
sposób gromadzenia wpływów, powierzony zarząd	KRRiI, wyodrębniony rachunek	art.49 ust. 1 i 5 w zw. z 50 ust. 1 i art. 21 ustawy o rtv	bez zmian	zgodnie z 213 K	
ujaci, umoczenia, rozdział na ręk. adresem	ustawa określa szczegółowo, KRRiI organem wykonawczym w sprawie i dotychczas uchwała i decyzja wykonawcza. Przewodniczącego KRRiI.	nowy art.49a	przeanalizować rozstrzygnięcia	zgodnie z 217 K, a zgodnie z 213 K	odwołać się do Organu Państwowego i wskazać Przewodniczącemu KRRiI jako organem
jednostka rejestracyjna odbiorników rtv	Poczta Polska, z delegacją ministra właściwego do spraw łączności (MI)	art.49 ustawy o rtv	nie dotyczy		można określić województwo, Polska w ustawie, i doprecyzować
podział pobierający	Poczta Polska, jednostka podległa MI	art.48 ustawy o rtv	nie dotyczy		
sankcja niepłacenia	sztywność opłaty abonamentowej	art.51 ust.4	nie dotyczy		
egzekucja opłaty abonamentowej	administracyjna	dodano art. 51a, 51b, 51c	nie dotyczy		organem egzekucyjnym jest organ z art. 19 par. 1 ustawy o psa, wniosek egzekucyjny składa Poczta Polska lub KRRiI

DRYREKTORA
Departamentu Prawnego
Robert Kropiewski

**Uwagi Departamentu Ekonomicznego do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy
o radiofonii i telewizji przedstawionego przez grupę posłów Na Sejm RP – Klub
Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość” reprezentowanych przez Pana posła
Marka Jurka**

- 1) przedłożony projekt przewiduje zmianę jedynie art. 48 ust. 5 pkt. 2 ustawy o ritv w wyniku rozszerzenia katalogu osób zwolnionych od opłat abonamentowych ritv o:
  - niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty,
  - niepaństwowe szkoły wyższe, a także domy pomocy społecznej,
- 2) trudno jest wyszacować obecnie skutki finansowe powyższych decyzji
- 3) na dzień 31 grudnia 2003 roku stan abonentów mających zarejestrowane odbiorniki ritv i zwolnionych od opłat abonamentowych (wg. aktualnie obowiązującego katalogu zwolnień) wynosi około 2.671 tys. abonentów (dokładnie 2.670.607) tj. **29,4%** abonentów ogółem mających zarejestrowane odbiorniki rtv (9.076.608 abonentów)
- 4) wpływy abonamentowe utracone z tego tytułu w 2004 roku szacowane są w kwocie około 460 mln zł, tj. ponad **50%** (dokładnie 50,3%) prognozowanych wpływów abonamentowych podzielonych przez KRRiT pomiędzy spółki radiofonii i telewizji publicznej na 2004 rok (914 mln zł).

Zdaniem Departamentu Ekonomicznego, przedłożony projekt zmiany ustawy o ritv rozszerzający jedynie katalog osób zwolnionych od opłat abonamentowych, bez kompleksowego i całościowego uregulowania systemu ściągania opłat abonamentowych (rejestracja – ewidencja – upomnienia – kontrola), który spowodowałby zwiększenie wpływów abonamentowych nie jest możliwy do zaakceptowania z punktu widzenia stabilności finansowej nadawców publicznych ritv.

DYREKTOR
Departamentu Ekonomicznego

mgr Jacek Kuffel

Warszawa, 29.10.04r.